

Ni se duc pădurile

At. Haralamb

Este o poveste veche. De ani și ani de când se tot aude și parcă nu ne mai impresionează. Ne-ar surprinde, din contra, dacă am auzi că nu se mai distrug. Totuși, avem impresia că lumea se sezizează din ce în ce mai mult de situația dificilă a pădurilor țării. Ziarele sunt pline de știri alarmante. Unul se ocupă de starea nenorocită a ținutului Vrancei (Buna Vestire din 27.8.37), altul din contră ne semna-lează că cine știe ce panama se pune la cale în Munții Sibiului (Curentul din 6. XI. 937). Nu lipsesc nici articolele care să arate lumii cauzele care conduc la falimentul pădurilor țării (Curentul 27. X, 19 IX. etc.). Trecem în această privință peste seria de articole publicate de colegul Sabău în ziarul Curentul (pentru că este de-al nostru) ca să redăm câteva pasagii dintr'un articol de fond (nesemnat însă) din universul dela 4. XI: „Vitreg am procedat noi cu zestrea mândră a codrilor românești, dând-o pradă securii și lăcomiei, exploatatorului străin, fără suflet pentru tot ce aparține acestei țări ospitaliere”.

„Am doborât întinsele păduri de stejari de le-a dispărut aproape urma în regiunile de șes și de deal. Am doborât masivele păduroase de fagi și de brazi spre a aproviziona fără niciun discernământ toate piețele lumii, bucurându-ne că putem importa în schimb articole de lux și de ostentație și toate nimicurile străinătății”.

„Atât de nesăbuit, atât de lipsit de control și de rațiune a fost exportul nostru de materi-

al forestier, încât toate țările producătoare s'au înspăimântat atrăgându-ne atenția asupra nătângiei noastre și chemându-ne la un aranjament, în vederea raționării exportului, cel puțin pentru anumite esențe pe care le aruncăm orbește pe piețele lumii”.

„Au trebuit deci să intervină interesații altor țări ca să ne cheme la realitate și să ne sugereze o politică de cruțare în exploatarea și valorificarea avuției noastre forestiere”.

D-1 Iorga, la rându-i, a scris câteva articole în legătură cu risipa și prădarea pădurilor. Semnalăm numai două ce ne-au căzut în mână: «Captarea poporului de jăfuitori» (Neamul Românesc din 23 Octombrie a. c.) și «Smulgerea perdelei» publicat în același ziar cu data de 5. XI. a. c.

Atâtea strigăte de alarmă, dar zadarnice, căci iureșul este în toi. Odată alunecați pe panta distrugerii, este greu să ne oprim. Să ne mai mire deci că în bilanțul unei guvernări de 4 ani se dă drept o faptă de laudă că s'au mai defalcat din domeniul forestier al țării alte 95 338 ha pentru a se creia noi islazuri comunale ?

Și cum să nu ne cuprindă îngrijorarea atunci când, în loc de restricțiuni, pentru a evita dezastrul, guvernării se laudă cu măsuri cari au permis industriei lemnului să-și crească producția dela 1 506 219 m³ cât era în 1933, la 2 000 000 m³ în 1936 ? (A se vedea „Curentul” dela 3. XI. 937).

Și cum am spus, ne găsim pe alunecuș.

Mai avem desigur de coborât. Alegerile sunt la doi pași de noi și supralicitarea electorală trebuie să apară în toiu. Ce se poate promite țăranului pentru a-i capta voturile? Școală, drumuri, spitale, administrație corectă, armată înarmată? Nu, căci acestea nu-i interesează de aproape. El vrea pământ, cât mai mult pământ. Dar acesta nu se mai poate da decât din păduri.

Această perspectivă a făcut pe colegul nostru, d-1 consilier M. P. Florescu să încerce a face un apel la politicienii din toate partidele de a se abține de a mai face asemenea promisiuni în propaganda electorală. Comentând acest apel d-1 Pamfil Șeicaru, în articolul „A început hora desmățului electoral” (Curentul 6. XI. 37) scrie următoarele rânduri: „Își închipue naivul silvicultor că, emoționați de acest apel, șefii destinelor noastre vor potoli zelul agenților electorali, când ei ar fi gata să ofere toate pădurile, noi exproprieri rurale și urbane, exproprierea întreprinderilor industriale, confiscarea parțială a capitalului, parcelarea planetei Marte, rentă la toată lumea și, simultan, scutirea de orice impozite și, în definitiv, orice ar putea produce o îmbelșugată recoltă de voturi”.

Iar pentru a încheea redăm și următoarea informație citită în ziarul Timpul dela 8. XI. a.c.. În Monitorul Oficial dela 7. XI. se publică un decret prin care se reduce la jumătate, pedepsile (amendă și închisoare) cu care au fost condamnați un grup de țărani din Năsăud pentru delikte silvice. Și după cât știm, deliktele silvice sunt una din cauzele care duc la dispariția pădurilor. Absolvirea vinovaților de pedeapsă înseamnă încurajare. Dar ce importanță prezintă aceasta?

Se apropie doar alegerile!